

ἀρα ἀμφω δυνάμει, καὶ τὸ ὕδωρ δυνάμει ὀ-
 ξος καὶ εἶνος· ἢ τὸ ὕδρ καὶ θ' ἔξιν καὶ κτ' τὸ
 εἶδος ὕλη, τὸ ὃ κτ' σέριστον καὶ κτ' φθορῶν
 τῶν παρὰ φύσιν, ὅπερ εἶα δὲ τίς ὄξει, καὶ δια-
 τί οὐδ' οἶνος οὐχ ὕλη τῷ ὄξει, οὐδὲ δυνάμει
 ὄξος, καὶ τοὶ γίνεταί ἐξ αὐτῶ ὄξος, καὶ ὁ ζῶν
 δυνάμει νεκρός, ἢ οὐ, ἀλλὰ κτ' συμβεβηκός
 αἰ φθοραί. ἢ ὃ τῷ ζῶνι ὕλη ἠνωτὴ κτ' φθορῶν
 νεκροῦ δυνάμει καὶ ὕλη, καὶ τὸ ὕδωρ ὄξει. ἢ
 γίνεταί γδ ἐν τούτῳ ὡς ἄρ' ἐξ ἡμέρας νύξ.
 καὶ ὅσα δὴ οὐ τὸ μεταβάλλει εἰς ἀλλήλα, εἰς
 τῶν ὕλων δὲ ἐπαιεῖται ὄξιν εἰς ἐκ νεκροῦ
 ζῶον εἰς τῶν ὕλων κωρότων, εἰθ' οὕτως ζῶον,
 καὶ τὸ ὄξος εἰς ὕδωρ, εἰθ' οὕτως οἶν.

Καθόλου γ.

Περὶ δὲ τῆς διαφορῆς τ' εἰρημῶν περὶ
 τῆς τῶν ὀρίσμων, καὶ περὶ τῶν ἀριθμῶν,
 τί ὄξει αἰπὸν τῶ ἐν εἶ, πᾶσι τῶν γδ ὅσα πλείω
 μέρη ἔχει καὶ μὴ ὄξει οἶον σωθῆς τὸ πᾶν, ἀλλ'
 ἐστὶ τὸ ὅλον παρὰ τὰ μέρη, ἐστὶ τὸ αἰπὸν
 ἐπὶ καὶ ἐν τῶν σώμασι τοῖς ὕδρ' ἀφ' αἰ-
 τία τῶ ἐν εἶ, τοῖς δὲ γλιχότοις, ἢ τὸ πείθος
 ἔτερον τοιοῦτον. ὁ δ' ὀρίσμων, λόγος ὄξει εἰς
 οὐ συνδέσμων, καὶ δὲ ἄρ' ἢ ἴλιας, ἀλλὰ τῶ
 ἐνός εἶ. τὸ οὐδ' ὄξει ὁ ποιεῖ ἐν τὸν ἀνθρώπον,
 καὶ διατ' ἐν, ἀλλ' οὐ πολλὰς οἶον τῶ, τὸ ζῶον
 καὶ τὸ δίπουν. ἀλλὰς τε καὶ εἰ ἔστιν ὡς ἄρ'
 φασὶ πνευ αὐτῶ πὶ ζῶον καὶ αὐτὸ δίπουν.
 διατ' ἐν ἐκ εἰθένα αὐτὰ ὁ ἀνθρώπος ὄξει, καὶ
 ἔσονται κτ' μέτεξιν οἱ ἀνθρώποι, ἐκ ἀνθρώ-
 που οὐδ' ἐνός, ἀλλὰ δυνῶν καὶ ζῶου καὶ δίπ-
 οδος· ὁ δὲ δὴ ὡς ἀπ' εἶν ἀνθρώπος ἐν, ἀλλὰ
 πλείω, ζῶον καὶ δίπουν. φανερόν δὴ ὅτι ἔτω
 μὴ μετ' οὐδὸν ὡς εἰσάδασιν ὀρίζεσθαι καὶ λέ-
 γειν, ἐκ ἐπὶ ἔχεται ὀρίσμων καὶ λόγου τῶ
 διαφορίας. εἰ δὲ ὄξει, ὡς ἄρ' λέγουμεν, τὸ ὕδρ' ὕ-
 λην, τὸ ὃ μορφῆ, καὶ τὸ ὕδρ' δυνάμει, τὸ ὃ ἐν ὄ-
 ξει, ἐκ ἐπὶ διαφορία δὲ ἔξιν αἰ εἶναι τὸ ζῶον ὕ-
 λην. ἐστὶ γδ αὐτῆ ἡ διαφορία ἢ αὐτῆ, καὶ εἰ ὁ
 ὄξος εἰς ἡμέρας ὁ σροχὸν ἢ χαλκός. εἴη γδ
 αἰ σημεῖον τοῦ ὄξος τῶ τῶ λόγου. ὡς τὸ F
 ζῆτουμένον ὄξει τὸ αἰπὸν τῶ ἐν εἶναι τὸ σροχ-
 γυλον καὶ τὸν χαλκόν, ἐκ ἐπὶ δ' ἡ διαφορία φαί-
 νεται, ὅτι τὸ ὕδρ' ὕλη, τὸ ὃ μορφῆ. τὸ οὐδ' ἐν τῶ
 τὸ αἰπὸν, τῶ, τὸ δυνάμει, ἐπὶ γὰρ εἶναι, πα-
 ρεῖ τὸ ποιῆσαι ἐν ὄξει ὄξει γλιχότοις· οὐδ' ἐν ἰσά-
 ὄξει ὡπὸν ἔτερον τῶ τῶ δυνάμει σφαιρα,

infirmitas, utrum ambo potentia, & aqua,
 potentia vinum & acetum. an huius quid-
 dem secundum habitum, & secundum spe-
 ciem, materia est: illius verò secundum cor-
 ruptionem & privationem præter naturam?
 At quædam dubitatio est, cur vinum non
 sit: materia aceti, neque potentia acetum,
 tamen si fiat ex eo acetum: & vivens poten-
 tia mortuus, an non, sed secundum acci-
 dens corruptionis. Ipsa verò animalis ma-
 teria, secundum corruptionem mortui po-
 tentia & materia, aqua quoque aceti est:
 sunt etenim ex illis, quemadmodum ex
 die nox. Et quæcumque ita inuicem trans-
 mutantur, ad materiam oportet redire, ut
 puta si ex mortuo animal, primum ad ma-
 teriam: deinde animal, & acetum, ad a-
 quam: deinde, vinum.

CAPVT VI.

DE dubitatione autem dicta, & circa
 definitiones, & circa numeros, quæ
 causa est ut vnum sint? Omnium nanque
 quæcumque plures partes habent, & non
 est totum quasi coæruatio, sed ipsum to-
 tum est aliquid aliud præter partes, est a-
 aliqua causa. Nam & in corporibus quibus-
 dam, tactus est causa, ut vnum sint: quibus-
 dam verò viscositas, aut aliqua alia talis
 passio. Definitio verò, oratio est vna, non
 coniunctio, ut Illias, sed eo quòd vnus
 est. Quid est igitur, quod hominem facit
 vnum, & cur vnum, & non multa sunt a-
 nimal, & bipes, præsertim si (quemadmo-
 dum quidam dicunt) sit quid ipsum ani-
 mal, & ipsum bipes? Cur enim non illa,
 homo est, & erunt secundum participati-
 onem homines, non hominis vnus, sed
 duorum animalis, & bipedis? & omnino
 profecto, homo non erit vnus, sed plura,
 animal, & bipes. Manifestum itaque est,
 E quòd ita quidem tractantibus (ut solet
 definire, & dicere) non est possibile red-
 dere rationem, & soluere dubitationem.
 Quòd si, quemadmodum dicimus, hoc qui-
 dem materia, hoc verò forma est, & hoc
 quidem potentia, hoc verò actu, profecto
 non videtur amplius dubitatio esse, quòd
 quaeritur. Etenim dubitatio est eadem, ac
 si definitio vestis esset, æs rotundum. Effet
 etenim hoc nomē rationis signum. Quare
 quòd quaeritur est, quænam causa sit, ut ro-
 tundum, & æs vnum sint. Amplius verò
 non apparet dubitatio, quoniam hoc qui-
 dē materia: illud verò forma est. Quæ igitur
 huius causa est, ut quòd potentia est, ac-
 tu sit in quibuscunq; generatio est, præter
 illud quòd fecit: nulla enim alia causa est,
 ut actu sphaera sit, quæ potentia, sphaera erat